Autor Guste Santini
Subota, 17 Travanj 2004 21:07

U odnosu na prethodne analize ovaj put Bečki je institut sasvim jasno dijagnosticirao kuda plovi hrvatski gospodarski brod.

Naime, ovo je treće izvješće ove ugledne institucije i uglednog ekonomskog analitičara Vladimira Gligorova. U prethodnim izvještajima je bilo moguće isčitavati mnoge srodnosti i veze s tzv. ekonomikom moderne odnosno elementima neoliberalizma koji tako zdušno zahtjeva MMF i WB. Na toj crti priajšnja analiza je ukazivala na potrebu stabilizacije cijena i tečaja nacionalne valute. Tek se je marginalno ukazivalo na nedovoljnu privrednu aktivnost. Problemi u prijašnjim izvješćima nisu bila obojeni primjerenim tamnim bojama.

Ovaj zadnji izvještaj Bečkog instituta neuporedivo više odgovara stvarnosti što je moguće naći u programskim načelima časopisa «Ekonomija»Economics». U spomenutom časopisu postoji obilje analiza da ekonoomska politika Hrvatske od Atiinflacijskog programa iz 1993. godine nije bila primjerena i, shodno tome, nije bilo moguće očekivati pozitivne rezultate poglavito što se tiče dinamiziranja privredne aktivnosti.

Nakon ovog izvještaja svima je jasno da ekonomska politika Slovenije, koju smo ignorirali, daje šanse da se socijalistička zemlja tranzicijom unaprijedi i postane dio razvijenog svijeta. O slučaju Slovenije kao učinkovitom slučaju na ovim stranicama piše se gotovo svakodnevno.

Mnogi su naši ekonomisti od Antiinflaicjskog programa govorili o potrebi izrade razvojnog programa koji bi u svom pokusu imao proizvodnju a ne tzv. stabilnost.

Zaključak koji je moguće je sasvim jasan i glasi: Hrvatska mora dinamizirati privrednu aktivnost što znači da mora mjenjati ciljeve ekonomske politike i sukladno redefiniranju ciljeva komponirati raspoloživi instrumentarij ekonomske politike. Pri tome valja biti sasvim jasan nagomilani problemi su vrlo izraženi i neće ih biti moguće rješti bez ozbiljnih kirurških zahvata. Ovo je nepopularno i neće donijeti glasove stranci na vlasti ali je neophodno. Ukoliko se bude ignorirala činjenica da je Hrvatska po svim makroekonomskim pokazateljima u ozbiljnoj krizi to će značiti da srljamo u svijet nerazvijenih bez budućnosti. Na kraju cijene nisu stabilne zato što nema inflacije u Hrvatskoj već je deficit trgovačke bilance «subvencija» nacionalnoj produktivnosti. Tek toliko da se stvari nazovu pravim imenom.

Posebno poručujem ostalim zemljama iz bivše Jugoslavije prije nego što posegnete za scenarijem MMF-a i EB-a učinite komparativnu analizu učinaka hrvatske i slovenske ekonomske politike. Adam Smith je jednom rekao ne daje vam mesar meso jer vas voli već (mesar) želi promaknuti svoj sebični interes.